ANUL II Nr. 29.

3 LEI EXEMPLARUL — FOCȘANI 10 OCTOMBRIE 1926.

SPADA

PRIN ACEST SEMN VOM INVINGE

L A
N C

DEVIZA NOASTRĂ
HRISTOS
REGELE
NATIUNEA

Organul Ligei Apărărei Naționale Creștine — Regionala „Unirea“

ABONAMENTE
Pentru orășeni pe un an ... lei
Pentru săteni ... pe un an ... lei

Cel mai teribil din dușmanii noștri, e JIDANUL, care lucrează ca o cârtiță în întunericul Societăței oculte a Franc-masoneriei.
Dr. N. C. PAULESCU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BULEV. LASCAR CATARGIU 22

Lumină orbilor

In anul anul 1924 apare broșura D-lui Al. Alexandrescu „Originele civilizației și evoluția societății" — ediția II. Este a doua ediție și abea' întâmplarea face să ne cadă în mâna. Cercetând cuprinsul găsim cauza misterului. Este capitolul ultim „Panjudaismul" în care autorul foarte obiectiv pune problema jidovească. Este un sistem cunoscut deseori întrebuințat de ața ce nu iubește lumina — adevărul.

Citim cititorilor noștri paragraful în care autorul discută „antisemitismul" pe care jidovii caută să-l arate ca sentimentul urii de rasă.

„Analiza nepărtinitoare ne arată că așa zisul antisemitism nu e sentimentul urii de rasă, căci sunt popoare a căror ospitalitate este proverbială, ca Francezii, Românii, — ci e o creațiune specifică a spiritului evreesc, aplicat din fire spre exagerare și acaparare. In realitate e vorba numai de o ciocnire de interese materiale între poporul evreu și popoarele nejudaice, conflict al cărui motor este poporul evreu, *căci nu aceste popoare au venit peste poporul evreu, ci acest popor pribeag peste celelalte popoare.* In adevăr, strâmți economicește într'o localitate, Evreii simt absolută necesitat să pătrundă în alta, unde încep cu băștinașii o luptă, o concurență vitală pentru procurarea hranei, — luptă la început tăinică, dar care în scurtă vreme ajunge de o intensitate extra ordinară. *Prin urmare, antisemitismul a izvorît din concepțiunea poporului evreu, din momentul când acest popor a venit în conflicte de interese economice cu popoarele nejudaice băștinașe.*

Toate popoarele au drepturi de o potrivă la banchetul vieții; dar instinctele canibalice de acaparare ale oricărui popor, trebuesc temperate de rațiune și justiție și de puterea de rezistență a celor atacați.

Poporul și cârmuitorii care nu opun rezistență atacului, dau dovadă de lașitate și își merită soarta fără a se plânge.

... își merită soarta fără a se mai plânge.

V. Oprișan.

ARTICOLELE DE FOND

Zilele trec, nopțile cresc și foile vezi scad ca frumoasele iluzii dintr'un suflet omenesc.

Articol de fond — de ot interminabil, slichiri gâdilitoare de ghiare cu grijă pitite; căci oricât de blajin ar fi păstorul numai cât ai căuta să-l abați dela iesle, nu se poate obține dela un fel de sentiment de reacțiune de natură primitivă ce ar aduce cu o burzuluire ca de fiară.

Faptul e sănt și concluzia simplă. Nu de loc însă se încearcă zgârietul ca perie, ci dintr'un bun simț ce nu lasă ori nu trebue să lase de suportat prea mult celor dela pasiv. I-ajunge silei greutatea ei.

Și mai departe nu din stimă reciprocă ci dintr'un instinctiv simț reciproc de închinare spre lard incompleetivitate după cum s'a apucat și-l obie lui pământului. Se tinde a se sta cu picioarele în iad și cu creștetul în rai. — Dacă aceasta însă pare inadmisibil sau neconform drumeagului ce se urmează, adică a se spune și supune unei ac leeași și iar aceleași căi drepte ori nedrepte, înseamnă că nu s'a încercat nici măcar un gazetar să vadă că trebue să se fondeze prin articolul de fond un șir neîntrerupt care să rupă cu lipsa de metodă și care să încerce un ciclu rânduit de vederi și idei ce poi să rezolve aspirații. A căuta un fond șirului articolelor de fond îi cel puțin greu, de nu chiar imposibil.

Căci ce-o să spună alta decât că ciotul generalului ține echilibru între incompetențe și chelia din care se va confecționa o sanie de cioc și care foarte sigur se poate purta pe ghiață sau pe copcă cu toată capitala sau provincia. Ori o să se cânte că D. G... cel ce și-a pierdut țambalul lui căutându-l a dat iaman c. Parpanghel, din norocire însă nu peste o armură ci peste o iesle ce-l despăgubește cu vârf și îndesat de vremurile când îl luau și fulgere în roș, galben și albastru. Sărmană tinerețe, cât ești de compătimit cu întoarcerea ta! când vei obține din mila pântecelui mintea Dlui G... cea de pe urmă? Vei da voe liceaștilă! Și așa mai departe. Articolul de fond nu-și ia în fond altă sarcină decât o ne arăta o haină nouă și pe față și pe dos, întrăcată pe o față sau pe cealaltă după abundența transpirații unei nopți albe până ce în sfârșit și fericitul autor să-și capete învoirea să se felicite prin strângerea propriilor mâini că a scăpat pentru încă o zi de datorie.

Și astfel în fiecare dimineață în dreptul începutului fiecărei gazete cu regularitatea asemănantă a mulțului simț practic de-a nu rămâi fără să nu perii, debutează zilnic *articolul de fond*.

Iată deci fondul articolului de fond, cotidian înregistrat ce-și prolifează la infinit poze-se cu lungimea vești de-o zi vieții efemeră.

Adică i-reste ca orice-i steril și pripit se mulțumește cu ceeace se chiamă trecător. Și apoi te-ai prins odată în laț ca Dl. G... sau ca orice gazetar de meserie ce a prins a mâțâi de dragul absenței nemotivate, i greu a ieși din comun.

Articol de fond, articol de fond! ar exlama trist cineva care ar vedea serios și care ar smulge unuia din cei atinși exlmația. O sancta simplicitas! pentru care aș exlama eu:

Sărmane și cuplite frigurí de autor.

Oare n'ar fi de dorit ca singur măcar articolul de fond să fie scutit de fugara telegramă gazetărească? Ca singur să formeze un stil ce s'ar putea numi gazetăresc? Iar ca exemplu, da numai ca exemplu doară să se ia la rost, bineînțeles cu rostul omului capabil o operă mondială ca de ex. Emil-ul lui Rousseau și în chipul acesta să se învețe învățând pe alții. După aceasta oamenii cu închipuire mai îmbelșugată vor adăuga recenzii ori texte cu șir și cu tâlc, fiindcă singurul care va impune gustul de citit și studiu serios și cult în masele poporului va fi gazetăria.

T. Miltovia

Terține pentru un cititor

Un tânăr cititor ... ne-a ... pe ... Cosmu, Condrea și Han Dintei.
N. R.

In proză'n vers scriem teatrel,
Suntem o simplă trinitate:
A Cosmu, Condrea, Han Dintei.

N'avem trecaturi prea bogate
Cu falsuri și escrocherii,
Nici alte grele mari păcate.

Trei oameni tineri. Trei copii
Veniți prin simpla întâmplare,
In lumea plină de prostii.

In lumea—aceasta—atât de mare...

Han Dintei

Insemnările mele

După un an de luptă continuă, în care timp gazeta distrusă de cenzură a fost și suprimată, am încheiat bilanțul cu un deficit de 20892 lei — Unii oameni bogați — care ar avea datoria să ajute scopul, *idealul* sublim pentru care atâția s'au sacrificat — nu ne achită nici măcar abonamentul, după ce au avut bunătatea să ne citească atâta timp.

Nu mai comentez căci e prea dureros.

***

La sosirea Generalului Averescu în capitală — după „Succesul" dela Roma — a fost un mare țâmbălău.

Pupături, grohăeli, care vroiau să pară ciceronice, și lume, lume...

Toatea acestea m'au făcut să mai răsfoesc amintirile de sub ocupație ale d-lui Bacalbașa unde printre altele e scris: „Generalul Averescu este mai mult un felis de cât un om popular".

„Frica mi-e că nu-i nici felis, ci doar pur și simplu... militar.

Ai noștri. Trăiască jandarmii!...

***

Odinioară ilustrul *Cicero* exclamase: *„o tempora, o mores“*. Dacă ar trăi în România — patria damelor vualate și extra decoltate — cred că văzând pe trădătorul Stere, frate bun cu bingherul Lupu, înfrățindu-se și jubilând în țară pe care au vrut și vreau s'o transforme într'un cadavru, ar exlama:

O, timpurile lui Moriț!...

a. de.

Politică de expansiune și supremație

Comedia Pacifismului. -- Inarmarea popoarelor. Pregătirea Noastră

In timp ce toți se pregătesc pentru revanșă și expansiune, noi ne pregătim cu pacifism.

Toți învinșii și chiar învingătorii râvnesc la noi extinderi teritoriale.

Din zi în zi prinde tot mai mult teren, această politică. Peste acest fapt de'o importanță vitală pentru noi, opinia publică și mai cu seamă presa noastră, trece cu multă ușurință.

Pe urma îndrumărilor anumitei prese, ce ascunde anumite scopuri, ne-am obicinuit a nu mai aspira la nimic, ca și cum neamul nostru nu ar mai avea nici un ideal de acum înainte.

Un singur fapt trebue să reținem: „stăpânitorii de eri și toți inamicii noștri ne urmăresc și se pregătesc". De aceia nu ne este permis să credem, dacă nu ne vom pregăti, că ceia ce am realizat noi, nu mai pot realiza și alții!

Cine poate avea naivitatea de a crede că actuala înfățișare a Europei și actualele tratate de pace vor avea caracter de veșnicie?

S'a zis că războiul este pentru eliberarea popoarelor și pentru formare de state naționale. Astăzi constatăm că numai unele popoare s'au eliberat; altele gem sub diferite dominațiuni.

S'a zis că noile țări vor fi formate din națiuni în sensul strict al cuvântului iarăși un neadevăr! Ce înseamnează formarea Serbiei din Sârbi, Croați, și Sloveni? Când aceștia deși Slavi, totuși se deosebesc între ei, cum ne deosebim noi de Italieni sau Spanioli. Ce înseamnează formare Cecho-Slovaciei din Cehi, Slovaci și Ruteni, cari deasemeni sunt națiuni distincte între dânsele?

S'a mai zis că țările vor fi strict naționale prin însuși formația lor și ca atare cu deplină suveranitate națională. Iarăși un neadevăr. Ce înseamnează clauza minorităților în unele țări zise naționale? In cazul acesta ne întrebăm, unde este ideia de stat național care trebue să fie suveran? Iarăși alt principiu pentru care se justifica războiul, atăcat!

Ce fel de eliberare ne-a dat războiul trecut, prin marii aliați când popoare întregi se sbat astăzi sub stăpâniri străine ca ale Imperiului Britanic, Franței, Italiei, Rusiei, Cehilor, Sârbilor Bulgarilor etc.

Unde este principiu de autodeterminare a popoarelor, când țărilor nemțești Austria și Germania nu li se permite unirea pentru că prezintă, ce-i drept, un pericol?

Ce fel de state naținale s'au creiat în centrul Europei când cea mai mare parte din ele sunt legate de mâni și de picioare prin clauza minorităților, de către popoarele mari?

Liga formată din inițiativa marilor aliați, n'are alt scop decât acela de a menține și impune situația creiată de ei, în folosul lor.

Strigă în gura mare pace și desarmare, în vreme ce Irlandezii Egiptenii, Rifanii, Sirienii, Inzii, Slovacii, Croații, o parte de Români și mulțimi de națiuni din Rusia, îndură din greu juguri străine și nu li se dă indepedența; iar ei se înarmează până în dinți, mărindu-și înspăimântător flota navală, aeriană și armate de uscat!

Din tot jocul politic al statelor europene costatăm că astăzi se urmează aceiași politică de înainte războiului: *politica impusă de condiții de existență ale fiecărui popor în parte.*

In ce ne privește pe noi trebue să reținem următoarele:

Popoarele mari aliate au urmărit interesul lor asigurându-și existența și supremația.

In numele libertății popoarelor au impus țărilor învinse acest principiu ideal, neaplicându-l însă și popoarelor de sub stăpânirea lor. Micilor aliați le-a știrbit suveranitatea națională prin clauza minorităților, clauză ne admisă și pentru minoritățile de sub stăpânirea lor, dând astfel individualității noilor state naționale, caracterul de state cosmopolite, după tipul fostei Austro-Ungarii.

Dece nu există o clauză a minorităților pentru Germanii din Alsacia și Lorena? Dece nu există o clauză a minorităților pentru Germanii din nordul Italiei? Dece nu există o clauză controlabilă de către alte țări, pentru popoare de sub stăpânirea engleză? De ce nu există o clauză a minorităților pentru Românii din Iugo-Slavia, Bulgaria, Grecia Albania și Ungaria?

Iată în ce se rezumă întreaga politică pacifistă europeană. Față de această politică reală, avem datoria și noi să trecem de urgență la o politică severă și strict naționalistă.

Umanitarismul, pacifismul desarmarea s'o lăsăm celor ce o propagă.

Sp. POLIACU

„O P I N I A"

„Ziar politic cotidian"

La Iași apare zilnic **Opinia**, în capul foii vezi că e bătrână—Anul XXI—și cu totul original(!). Afară de adresa administrației nimic. Nici macar adresa tipografiei unde e imprimat, nici pe eternul ziarist responsabil caracteristic presei cu idealurile șlefuite la haham.

De director nu mai întrebați. Că o fi existând posibil, dar nu la lumina zilei ci după perdea.

Fiind imparțial am cetit cu băgare de seamă întreg ghivociu..

Am găsit câteva rânduri de-o sinceritate neobișnuită sub titlul de „*Victoria democrată*" un domn *Iuler* publică':

D-l C. Stere, despre care se spune în n'l mai timp că se va retrage din viața politică, nu părăsește arena Era imposibil idealismul și temperamentul lui de luptător nu-l ar fi îngăduit odihna resemnării.

Pentru democrația românească, revenirea d lui Stere echivalează cu o strălucită victorie.

Bun, așa o fi. Dar în cazul acesta învierea lui Max Goldstein cu ce ar echivala?!

I. Trotușanu

Opinii despre jidani

Emil Faguet, celebrul critic francez, în lucrarea sa: „Discussions Politiques", se exprimă asupra jidanilor în modul următor:

„Jidanii au egoizmul familiar desvoltat într'un grad extraordinar. Din aceasta rezultă că se consideră între ei ca membrii unei familii, și că nu se văd decât pe ei în lume și că se susțin în mod frățesc, generos, energic, cu presiune — în mod exclusiv sau aproape. Ei formează un sindicat, și iată adevărata cauză care dă naștere animozității mai mult sau mai puțin mare în contra lor. Se știe, și lucrul este adevărat, că nu poți să te atingi de un jidan, fără ca întreaga lume jidovească să nu îi ia apărarea cu o pasiune teribilă și adesea nedreaptă. Se știe, și este adevărat, când sunt numeroși și puternici în sânul altor națiuni, ei caută mai ales să favorizeze ascensiunea și puterea consângenilor lor, și că aceasta e puțin neplăcut pentru ceilalți. Ei sunt într'un cuvânt nesățioși, și anume nesățioși, în mod corporativ".

Deși nu este antisemit, Emil Faguet face aceste observațiuni care justifică sentimentul antisemit, mai ales la acele popoare la care jidanii s'au încuibat în număr foarte mare.

Din revista „Apărarea Națională"

Patria e pământul plămădit cu sângele și întărit cu oasele înaintașilor noștri. Pentru ca să fie o patrie trebuie să fie mai întâi religia strămoșilor, sfânta cumuminicătură a sufletelor, calda adorație a acelora cari au fost și nu mai sunt decât țărână și oase.

Barbu Delavrancea

In cursul lunei Octombrie va apărea în orașul Focșani, complect reorganizată în anul II-lea revista „Freamătul", pentru literatură și artă cu colaborarea unor viguroși scriitori din generația tânără ca: Alex. Lascarov Moldoveanu, Gr. Vâjie, Const. Radu, Gabriel Drăgan, Al. Al. Leontescu, Gh. Cardaș, Pimen Constantinescu, N. Milco etc. etc. și va oglindi în coloanele ei mișcarea culturală a Moldovei de sud cât și principalele informații curente din străinătate.

Desbaterile parlamentare.

Discursul D-lui Prof. Deputat I. Z. Codreanu

Alegerile la Putna

(In continuare)

In județul Putna, adică la Focșani Liga Apărărei Naționale Creștine scoate de mai multe luni un ziar săptămânal intitulat „Lancea adică L. A. N. C. și fiind stare de asediu ar fi trebuit să se ducă la censură numărul pentru alegeri adică numai la censura diviziei, la comandamentul militar. A trebuit însă să se supună și censurei prefectului în timpul alegerilor, și d. prefect — aci este originalul — scrie pe foile date spre censurare, pune următoarea rezoluție foarte interesantă, din punct de vedere literar, de aceea vă voiu citi-o: „Acest afișe — era vorba de ziar — ațâță și provoacă desordinea în contra ordinei de stat: nu se aprobă. Prefect, Chițulescu.

După ce se gândește și mai citește ce era pe gazeta noastră vede: Ce ne fac jidanii? și alături: „Cum vom învinge". Văzând aceste titluri zice: mai trebue de pus ceva la rezoluțiune și adaugă: „Guvernul are grija să dea Cezarului ce este al Cezarului și lui Dumnezeu ceeace este a lui Dumnezeu. Ordinea de Stat fiind amenințată, nu se aprobă. Prefect Chițulescu.

D-lor, să vă spun dacă poate să fie vre o răsbunare, pentru tot ce vi s'a întâmplat în județul Putna, atunci de bună seamă că răsbunarea cea mai bună este prezența în fruntea județului a prefectului Chițulescu. D. Ministru de interne care este unul din cei mai valoroși și mai străluciți literați ai noștri, de bună seamă s'o fi gândit: bine, nu-l avem pe Caragiale acum ca să ne mai scrie pe Pristanda, dar în orice caz, dacă este un Pristanda atunci cel puțin la legenda populară să trăiască până se va găsi scriitorul care să adune toate acestea și să creeze o operă nemuritoare. Și deaceea vă pot spune sigur vă declar pe cuvântul meu, și poate că vă declara și d. deputat Granu, ca cele toți oamenii din societate, fără deosebire de partid, și din partidul poporului nu au altă discuțiune decât numai despre rezoluțiunile pe diferite petiții puse de prefectul Chițulescu și despre diferitele lui cuvântări. A ținut o cuvântare la o înmormântare - și o înmormântare, în orice caz, este ceva jalnic, însă pe tema cuvântării lui — a fost o adevărată veselie în tot județul Putna.

D. Octavian Goga ministru de interne: Este ceva patetic?

D. I. Zelea Codreanu: Este foarte interesant.

O voce de pe băncile majorității: Dar suntem toți veseli.

D. I. Zelea Codreanu: Aveți toată dreptatea și generațiile viitoare cari vor culege aceste lucruri se vor înveseli și mai mult. — Este singura satisfacție ce ne-ați putut-o da, și în interesul literaturii românești, eu vă îndemn să-l mențineți-l acolo, că de bună seamă literatura noastră va câștiga!

Dar să trecem mai departe. Persoana prefectului de putna interesează foarte puțin pentrucă el era un simplu executor, tot așa cum era executor în alegerea dela Reghin.

Și am aci declarațiunile celor ce au fost acolo!

A! d-lor, cine are atunci răspunderea pentru toate cele săvârșite în Putna? O are al doilea papă din țara românească care este colegul nostru d. I. P. Rădulescu dela Putna.

Prin urmare nu este chestiunea de prefect. D. Rădulescu a pus totul la cale, dumnealui are toată răspunderea și morală și de fapt. Deci trecem înainte. Fiind d-lor, stare de asediu, a trebuit să se ia autorizație pentru a merge în județ, întâiu autorizație dela comandantul diviziei, dar pe această autorizație dela comandantul diviziei trebuia să se scrie și compania de jandarmi, dar mai ales prefectul.

Prefectul a scris și le-am aci, este de prisos să le citesc pe toate, pe autorizația diviziei: „nu aprobă" prefect „Chițulescu".

S'a dat autorizarea pentru zilele de 9 și 10 Mai cu indicarea tuturor comunelor pe unde trebuia să trecă. Dar, d-eri s'a dat această autorizație atât de către comandantul diviziei, de comandatul companiei de jandarmi și de către prefectul județului, dar imediat ce s'a dat, a venit la prefectură d. I. P. Rădulescu. A fost chemat locotenentul de jandarmi Georgescu și a fost o consfătuire între prefect, d. I. P. Rădulescu, actualul nostru coleg și locotenentul de jandarmi Georgescu.

Și-au zis: „bine, autorizația este

Către tinerii bacalaureați

Se deschid universitățile! Multe sunt cărările pe care a-pucă tinerii bacalaureați! Pe calea dăscăliei puțini apucă însă! E viața scumpă și a fi profesor înseamnă a trăi în sărăcie.

Tineri cu înclinațiuni chiar spre profesorat apucă astfel pe alte drumuri—spre *carieri bănoase.*—Bătrânii îi îndeamnă: „Viața e grea și de ai bani ai de toate"—spun ei.

Calea dăscăliei o apucă astfel în cea mai mare parte numai fetele—dornice de zorzoane și de panglici—precum și o serie întreagă de nechemați, în lipsa altora. Ocupația principală a acestora este politica iar profesoratul este numai paravan. Rare sunt excepțiile.

Întreaga grijă a educației generațiilor viitoare cade în sarcina acestora.

Viitorul însuși al neamului este astfel primejduit.

Astăzi când furtuna este în jurul nostru, când nimic sfânt nu se mai respectă, când Iuda se arată peste tot rânjind dia-volește de reușita operei sale drăcești, astăzi când avem nevoea cea mai mare de oameni, dar mai ales de omul așteptat de națiune—*astăzi școala este în general în mâna unora ce n'au comun cu dânsa decât leafa ce li se servește la lună.*

Adevărata viață de profesor—este cea de apostol—nu de simplu lefegiu.

Astăzi, mai mult ca oricând, avem nevoe de apostoli care să semene în sufletele tineretului dragostea de muncă cinstită dar mai ales iubirea pentru tot ce este românesc.

Prin fapte însă—nu numai prin vorbe—căci de vorbe seci suntem sătui. Vorbele se duc—fapta rămâne. Ea este totdeauna urmată de cei tineri.

Cei ce simt că sunt chemați, s'apuce calea apostolatului. Vor fi săraci în viață, dar cu toate acestea nimeni nu vor fi mai bogați în suflet de cât ei—cei ce vor scoate la iveală comorile de energie ale neamului românesc.

V. Chi.

Uniforme....
Uniforme!...

Inițiative. Decizii. Ordine.—Iată la ce rezumă uniforma școlară... A! ba nu, mai e ceva... Bani.

Elevul sărac—căci pentru cel bogat e o simplă bagatelă—trebuie, *es muss* cum spune neamțul, ca pe lângă jerpelitele de cărți, ediții vechi, pe cari au studiat câteva generații, să-și facă uniformă, fastuoasa uniformă.

Rezultatul? Scrâșniri de dinți, pesimismul prea timpuriu, încoronat de o tuse prevestitoare care izbucnește strident din pieptul pipernicit, lacrimi pe obrajii gălbejiți—urmările hranei insuficiente—cereri de retragere la toate școlile din țară, un spor de funcționari, și restul înrolați în banda oamenilor fără căpătâi, haimanalele.

Și toate astea la noi, la noi unde numărul analfabeților e dezastros de mare.

Guvernul își încununã opera. Măreață operă!...

Când mă gândesc la așa zisa justificare a ordinului ministerial, obligativitatea uniformelor școlare: *să nu fie deosebire între elevul sărac și cel bogat; toți îmbrăcați la fel...*—Dar de unde bani domnule Ministru?! De unde?!

Ecoul întrebărei se resfrânge singur, fără nici un răspuns.

Copii de funcționar, îmbrăcați până acum cu hainele refăcute din costumul jerpelit al tatălui, nu vor mai putea găsi nici această ultimă scăpare.

Intr'un viitor foarte apropiat, pe băncile școlilor se vor lăfăi toate mediocritățile bogate, scursura vlagei omenești. Va urma fatal, o serie de pedanți-paraziți—inconștienți la chemarea patriei—care vor îmbogăți cu banii „babacilor" diferitele tripouri, cu faimoasele lor *bule* și mese de *écarté* sau *bacara.*

Cei inteligenți, săraci, vor îngroși și ei mortalitatea. Domnul Simion Mehedinți nu va mai putea spune «Numerus maximus» cum scria odinioară la *„Hiena"*.

Și acum, câteva cuvinte pentru Ministrul Instrucțiunei:

— Domnule Ministru, dumneata n'ai cunoscut nici odată mizeria. Ai fost și rămâi acelaș *„băiat de familie bună"*. De v'ați scoborî Excelență în stratul micilor funcționari, mahalagii și țărani, de pe masa cărora adeseori lipsește și acel *codru* de mămăligă sau pâine, de v'ați apleca urechea la suspinele lor, cred domnule Petrovici, cred, că pe lângă subiecte literare, ați căuta să avârliți și acel dezastros ordin al obligativității uniformelor școlare...

P. Condrea

De la C. F. R.

O Dispoziție tarifară absurdă

Cela ce se petrece la C. F. R. face impresia că toți și-au perdut capul. Ne surprinde faptul mai ales când în fruntea Consiliului de Administrație e un fost D. G.-l pe vremuri, de asemenea în fruntea tuturor serviciilor sunt slujbași vechi și nu pricepem cum se poate strecura dispoziții tarifare care devin ridicole când e vorba să le aplici.

La predarea mărfurilor s'au aplicat întotdeauna și se aplică și acuma niște etichete cu stația de destinație. Pe vremuri erau tipărite și totuși nu intrau în calcul tarifar, acuma niște bucăți de hârtie, rupte la întâmplare ori de unde și fără nici o formă, pe care scrie magazinerul cu creionul stația de destinație (vă închipuiți cât de citibil), le lipește pe colet și pentru acest petic de hârtie C. F. R. încasează 2 lei. O bagatelă Domnule ce se bagă de seamă ai putea zice; însă veți vedea că nu e tocmai așa.

S'au predat la magazia unei gări un transport de 100 obezi de lemn pentru roate cu destinația pentru un oraș, distanța de parcurs 50 Km. Se întocmește scrisoarea de trăsură pe ea Rediționarul scrie: taxa de transport lei 100, taxa etichetaj lei, 200; știți de ce e vorba.

De cele 100 petici de hârtie zise etichete lipite pe obezi.

Halal!! Bine mergem!! sigur la normalizare.

Viața este pe cale de eftinire: cu asemenea măsuri nici că se poate altfel.

Dar mă ținând la vorbă și pentru că nu voi a se trece așa ușor peste acest lucru voi face o mică analiză de prețuri la o obadă:

O obadă costă 1 leu valoarea lemnului și 0,75 bani lucrătorul care o cioplește și o pârlește (pe lângă ea rămâne față de C. F. R. și el un pârlit), în total 1 leu 75 b. iar C. F. R. ia 2 lei pentru o etichetă.

Nu vi se pare Domnilor de la C. F. R. că e absurd, celace se face adică cum; proprietarul lemnelor și lucrătorul care o muncește o fasonează și ia numai 1.75 lei; iar Dv. pe un petic de hârtie luați 2 lei?! aveți dreptate!, am uitat că sunteți singurul cârăuș în țară îngrădiți cu legi și regulamente apărându-vă drepturile fără a purta grija îndatoririlor.

[illegible]

Citiți și răspândiți ZIARUL

dată, dar să vedem cum împiedicăm această autorizație".

Și atunci s'au gândit sau prefectul sau D-l Rădulescu, sau locotenentul de jandarmi că ar fi bine să fie împiedicată definitiv.

Și împiedicarea definitivă trebuia să se facă printr'un fapt—veți vedea ce s'a întâmplat—pe care-l voiu lăsa la judecata lui Dumnezeu și a oamenilor.

Această consfătuire a avut loc la ora 13 în ziua de 9 Mai.

Imediat după aceasta, locotenentul Georgescu pleacă cu automobilul.

Se știa precis șoseaua pe care trebuia s'o apuce membrii Ligei Apărărei Naționale Creștine, împreună cu tânărul Corneliu Zelea Codreanu și atunci, la câțiva Km. departe de Focșani, pe câmp șoseaua este barată cu trei căruți. Tot acolo se găseau patru jandarmi în frunte cu șeful de post Mogoș. Pe o margine a șoselei erau doi jandarmi, pe cealaltă margine alți doi iar la mijloc numai unul.

Aceștia le iese înainte și le spune: Nu aveți voie să mergeți mai departe. I se arată că au autorizație dela comandantul companiei de jandarmi, i se arată că au autorizație dela prefect, dela comandantul diviziei. O fi! le-a răspuns jandarmul, dar noi avem ordin verbal să nu vă lăsăm să treceți mai departe. Li s'a răspuns atunci jandarmilor: dacă voi, ca ostași nu ascultați de ordinile șefilor voștri superiori, de ordinile scrise ale acestora atunci nu sunteți altceva decât niște bolșevici.

Și au dat căruțele la oparte ca să treacă. Atunci jandarmii se îndepărtează aproximativ la 60 sau 100 metri departe de șosea și încep a trage focuri. S'au tras două încărcătoare. Intre membrii Ligei Apărărei Naționale Creștine era tânărul Corneliu Zelea-Codreanu, Maior invalid Cristopol și alții. A fost evident un noroc a fost voia lui Dumnezeu că nu a fost lovit nimeni ci numai mașina a fost ciuruită de gloanțe. S'a vărsat benzina și mașina a rămas pe loc.

A fost voința lui Dumnezeu să nu fie omorât tânărul Corneliu Zelea-Codreanu, asupra căruia s'au tras în special aceste două încărcătoare. A fost voința lui Dumnezeu și a fost un noroc, nu pentru Corneliu Zelea-Codreanu, și nu pentru mine, și nu pentru mama lui și nu pentru frații și surorile lui pentrucă, în ceiace ne privește pe noi când am pornit la luptă am fost hotărâți și suntem hotărâți să ne sacrificăm viața până la ultima picătură de sânge. (Aplause pe băncile ligii apărării naționale creștine).

Prin urmare nu pentru noi a fost norocul acesta, ci a fost pentru colegul nostru d. I. P. Rădulescu. Da! pentru d-sa a fost un mare noroc.

D-le Rădulescu, dumnăta, pe culoarele camerei mi-ai recomandat pe fiul d-tale. Și m'am bucurat când am văzut că ai un băiat frumos, voinic. Și ori câtă adversitate există între noi și ori cât va exista de aci înainte, pentru totdeauna, eu îți urez din toată inima să-ți trăiască voinic și să fie român, în țara românească slobodă! Și tuturor acelora care aveți copii la fel. (Aplause).

Dar nu te-ai gândit d-ta, ce aș fi spus eu, tatăl acestui băiat, ce ar fi spus mama lui, ce ar fi spus surorile și frații lui, când unul dintre aceste gloanțe care s'au tras asupra lui l-ar fi nimerit s'au l-ar fi omorât?

Ori crezi d-ta că eram să-i cerem socoteală prefectului d-tale Chițulescu, care nu este decât o simplă unealtă acolo? Ori nu crezi d-ta că, dacă mă arestai pe mine, ca să te apere de mine, nu știai că rămânea mama băiatului, și rămâneau frații lui și rămânea cel din urmă dintre copiii din clasa II-a care știa și el să tragă, care știu toți unde și cum să tragă, pentru ca să răzbune o ticăloșie! (Aplause pe băncile ligii apărării naționale creștine).

Voci de pe băncile ligii apărării naționale creștine: Mai rămânea și membrii ligii.

D. I. Zelea Codreanu: Și să nu crezi d-ta că nu rămâneau cel puțin o mie de inși în țara românească care știau să răzbune pe acela care are o anumită valoare în ochii lor și ar fi fost asasinat (Aplause pe băncile L. A. N. C.).

Ei, d-lor d-voastră vă jucați cu viețile oamenilor, trăgând snopuri de gloanțe asupra lor? Mai mult!

Le dați autorizație cu toate pecețile și stampilele posibile, cu toate ițvalele pentru ca să-i atrageți în cursă, să-i pândiți și să trageți cu pușca ploaie de gloanțe, pentru a-i asasina. Ei, lucrurile acestea nu se uită și lucrurile acestea,—să știi bine d-le Rădulescu,—dacă nu le plătesc oamenii le plătește Dumnezeu din cer. Le plătește sigur. (Aplause pe băncile L. A. N. C.).

(Va urma)

Rugăm pe abonații noștri din Panciu a ne achita abonamentul ziarului pe anul expirat, încredințând suma D-lui Nicolai Voinea.

Noutăţi

Italia. — Guvernul italian înţelegând [illegible] profund şi problemele naţionalelor, a luat o serie de măsuri în scop de a-şi asigura şi consolida puterea în teritoriile invadate de vecinii. Astfel toate persoanele cu nume germane şi slave din provinciile Triest şi Tirol trebue să-şi schimbe numele, cu [illegible].

Care partid politic din ţara noastră are în programul său asemenea puncte? Ştim că nici unul. Dar mai ştim că poporul român aşteaptă schimbarea tuturor numelor străine de localităţi şi de nume. Până când oare vom tolera sfidarea tuturor [illegible] pe pământurile noastre? Urechea cărui Român conştient suportă cu plăcere numiri ca: Stefăneşti, Kohanul, Căcica, Techirghiol, Adam Clisi, Buranhiem şi toate ghiolurile — bairamdidurile, — [illegible] — uţurile şi — feldurile?

* * *

Turcia. — Este bine de ştiut că Turcia ţară învinsă, nu învingătoare ca noi, a fost în stare să-şi impue cu demnitate voinţa naţională în faţa [illegible] ţării lor şi să respingă cu energie toate pretenţiile şi condiţiile pe care încercau să le impue învingătorii şi unele ţări interesante.

Astfel relativ la turcizarea completă a ţării lor, au luat o serie de măsuri. Una din cele mai caracteristice este decizia relativ la populaţia localităţilor. Nici un oraş, comună sau cătun nu poate avea mai mult de douăzeci de procente de străini (minoritari cum ar veni pe limba noastră). Această lege a stârnit bine înţeles mare nemulţumire în rândurile celor interesaţi. Dar legea s'a aplicat, făcându-se mişcări de populaţie în acest sens. Surplusul a fost eliminat din ţară, cazul cu grecii.

La noi în ţară unde oraşele, târgurile, părţile mărginaşe şi cuibul sacuesc, sunt complect străine, se cuvine să aplicăm sistemul turcesc. Vom avea atunci o România românească şi tare.

Actualele partide politice, care contribue la înstrăinare, nu vor face această reformă. De aceia trebue ca opinia publică să se îndrepte şi să creeze curente noi, pentru a rezolva problema tuturor veneticilor dela noi.

Eu ţâd, tu râzi, el râde!...

Dela lume adunate

Şi aici ghişeit.

Sura: Ţi rog dija, să-mi dai îndărăt verighela. Nu mai mă logodesc; iau pe un altul.

Iţic: Numele şi adresa lui?

Sura: Ci, vrei dija să-l provoci la duel?!..

Iţic: Nu, vreau, să-i vând verighela...

Cum sunt ei.

Deputatul ţărănist: Dă-mi un bilet de Stalul al II-lea.

Casieriţa: Pentru Hamlet?

Deputatul ţărănist: Nu, pentru mine...

Tot fiul mai tare.

Şulăm: (către fiul său care căzând la bacalaureat în România pleacă în străinătate să urmeze): Şmil, cupilul meu, tu când ai s'ajungi dija, pui plicul cu adresa mea, la cutie, fără să-mai strici bani pi hârtie şi iu voi şti dija c'ai ajuns.

Şmil: Ci spui tată, di ci să mai strie dijiaba mărcile. Iu am să pun plicul fără mărci la cutie şi când va veni ai să-l refuzi. a. a b.

Camera de Comerţ în... România Mare

În ziua de 6 Oct. 1926 la Iaşi s'a făcut alegeri pentru Camera de Comerţ. Iată compoziţia listei susţinută de guvernul [illegible] „legalităţilor":

Leon Rechenstein, Leon Reicher, Ioan Zivaküc, Victor Vinca, *Solomon Weisman, Isack Pinea, Solomon Muscovici, Lais Poinger, Berman David, Osias Promislander, Baruch Valter, Israel Birchman*, I. Iurid, *Herman Schecter, H. L. Segal, M. Nofinb, M. Spiner, Iancu Males, Avram Fecnekel, Iacob Macarofs, Iancu Kopnel*, G. Turcanu, Const. Cozcez, *Osias Dracsineanu*, (?) I. Gh. Popovici, T. Vladescu, *Ichil Palainic, Adolf Löbel*, Gh. Macri, *Efraim Weinstock, Natan Wassel, Emil Berghes*, Ioan Zamfir, *Moise Frenckel*, Dima Dorojan, *Iţic Bichis, Moise Lipman* Petru Tărzău, Ioan Tomiţă...

...Şi nu pricepem încă pentruce când sunt *„cuşiile şi Sâmbetele"* nu poţi cumpăra nimic iar Duminicile cu toată legea şi sub ochii viguroşi ai poliţiei prăvăliile stau cu neruşinate deschise? Ce Cameră de Comerţ ca cea de mai sus încununăm intoleranţa şi huliganismul nostru. „Liga Naţiunilor" ar putea să se sesizeze de neînchipuitele pogromuri ce bântue acest colţ de Africă şi Barbusse să inspecteze Camera de Comerţ din Iaşi din care lipseşte doar rabinul dela Buhuşi sau Ştefăneşti pentru a n'o transforma în *havră*. Dar nu trebue să fii prooroc pentru a întrezări viitoarea Compoziţie a Camerei în care doar un *paradă-goi* îşi ia aere de comandant când în fond nu-i decât o simplă unealtă.

Tasso.

INFORMAŢIUNI

David Brück. Un an, doi, iată-l şi în al treilea locot, încet ca o şopârlă — sosit cine ştie de unde şi în urma cine ştie căror afaceri — a ajuns să se cultiveasă la liceul din Focşani.

La liceu, pe străzi, în grădina publică, în diverse localuri îl poţi vedea şi totuşi trece neobservat.

Cu pardesiul ascunzător caftanului, cu ochelarii pe nasul coroiat şi cu urechile conform rasei e gata oricând şi oricui să arate semnele vastei sale erudiţii — o serie întreagă de diplome. Nu uită de asemeni să te pună în curent cu ultima broşură ce o scoate în latineşte.

E doctor doară în limba latină şi profesor la liceul „Unirea", iar reclama ce şi-o face este sistem „cuşer".

Un echilibru este însă între ştiinţa profesorului şi a elevului. Profesorul ştiind prea multe (!) elevii ies fără să ştie nici o boabă.

Când oare va scăpa liceul nostru de această pacoste ce nu poate insufla nimic nobil în sufletul tineretului.

Din Focşani. În curs de trei-patru zile când pe rând au trecut în lumea morţilor trei doctori ai oraşului.

Dr. Moişeanu — medic veterinar al oraşului Focşani, Dr. Zaremba şi în urmă Dr. Donescu — medicul şef al spitalului judeţan.

Să le fie ţărâna uşoară!

Rugăm foarte frumos pe simpaticul nostru şi vrednicul luptător Dl. Gh. Chifigol din Dofiana Tg. Ocnei ca să stăruie pe lângă ceilalţi buni prieteni a ne achita abonamentele pe anul expirat.

Rugăm pe toţi abonaţii să ne creadă că [illegible] ne convinge a trimite încasatori.

Aducem mulţumiri în [illegible] Domnilor din M[illegible] încredinţând [illegible] D-lui Ioanei.

N. Oeană Soveja, îţi am trimis de mult hârtia cerută [illegible] de primire. Suntem în aşteptarea rezultatului acelei hârtii.

Atragem atenţia notarului comunei Bolotesti — [illegible] Teeu asupra atribuţiunilor D-sale din comuna ca notar şi chiar agent poştal.

Suntem informaţi că ziarul abonaţilor noştri din Boldeşti nu mai ajung la destinaţie.

Atât deocamdată [illegible] Spada

D-le Maior H. F. D. A. Roman. Ne-am conformat dorinţei şi acum aşteptăm.

Din Panciu. În ziua de 25 Septembrie 1926 (Sâmbătă) o bandă de jidani în frunte cu Aron Bercovici [illegible] au atacat în plină stradă o [illegible] oraşului pe pacinicul cetăţean creştin Pavalache Cristian din comuna Crucea de Jos, bătându-l până la sânge şi poate l'ar fi omorât dacă din întâmplare nu ar fi venit agentul fiscal Dl. V. Stoica pentru a-l scăpa din ghiarele bestiilor.

Motivul unei asemenea fapte [illegible] decât de la jidani, care, când au văzut isprava au spus că victima ar fi furat un cleşte în valoare de 20 lei.

Pentru a-l ataca aceşti 2 banditi au venit pe urma lui distanţă de 400 m. de la prăvălie.

Starea în care era victima în urma bătăii a fost constatată personal de Dl. Jud. Atanasiu în prezenţa D-lui I. Valvoreichi consilierul comunal în urma căruia D-sa a dispus arestarea indivizilor agresori şi închiderea actelor legale de către poliţia locală.

Aşteptăm rezultatul după care vom reveni.

N. Voinea

NOTE

Jidanii şi naţionalismul

La congresul minorităţilor ţinut la Geneva în [illegible], unde majoritatea [illegible] Vulcanovici n'a fost [illegible] că nu este organizată în [illegible] ca jidanii din Polonia [illegible].

Teza formulată de jidanul Motzkin este următoarea:

„Naţionalismul trebue să-şi dovedească autenticitatea, demonstrând că nu se poate decât [illegible] naţionalitatea sa proprie, ca şi de naţionalitatea altora."

În ce priveşte principiul naţionalist ce propagăm [illegible] cu satisfacţie teza lui Motzkin. Declarăm că suntem de perfect acord.

Nu admitem însă după cum nu vom admite nici odată naţionalismul străin în România.

Naţionalismul nostru este expresia conştiinţei naţionalităţii române care şi-a apărat teritoriul nostru în decursul veacurilor [illegible] nu le vom împărţi cu elemente [illegible].

Jidanii în Palestina dacă-i vor primi Arabii, în Uganda sau unde le este ţara pe care [illegible] apăra-o în cursul [illegible] şi Românii în România.

Facă-şi acolo chiar ultra naţionalism căci nu ne interesează. Noi de asemeni vom face ultra naţionalism la noi şi nu-i interesează.

Iată că rezultă perfect acord între naţionalismul nostru şi naţionalismul lor.

Aceasta e concluzia logică!

Dar teza jidanului Motzkin, nu se împacă cu concluzia logică a dreptului naţionalităţii. Cauza este bine cunoscută.

Ideia de naţionalitate pentru jidani, nu se confundă cu ideia unui anumit teritoriu, care se chiamă ţara. De aici şi conflictul.

Ştim că jidanimea are interpretări speciale ce convin naţionalităţii lor parazitare lipsite de un anumit teritoriu. Realitatea naţională însă nu admite acest paradox.

Libertăţi şi drepturi egale cu ale Românilor, nu pot să existe pentru nici un pripăşit venetic dela noi şi cu atât mai puţin pentru jidani.

România trebue să devie românească. De aceia vom elimina absolut pe toţi jidanii.

Recunoaştem naţionalitatea fiecăruia în ţara lui. Iată autenticitatea.

Sp. Poitacu

Iaşi Sept. 1926

Institut de Arte Grafice „Viaţa Romînească" S. A. — 3104